

תקות מנחם

גיליון מס'
*170

י"ל לקראת ש"פ כי-תבוא ט"ז אלול
הי תהי שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר קדושה - ד'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

המשך סיום ספר קדושה (ח"ב)

ביום ג' פרשת כי תבא י"ב אלול

הי תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

"תקות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. בפרשת תצא נאמר: "והיה מחניך קדוש".

ב. בפרשת תבוא נאמר, בחת"ת דיום הסיום, "ולהיותך עם
קדוש לה' אלוך".

* * *

ספר הפלאה - ב'

בעז"ה מוצש"ק פרשת כי תבוא ט"ז אלול הי תהא שנת
סגולות טובה – שנת הקהל

המשך סיום הלכות שבועות (ח"ב) והתחלת הלכות נדרים

וסיום הלכות נדרים והתחלת הלכות נזירות

ביום ה' פרשת נצבים – וילך כ"א אלול

הפלאה הדיבור!

א. בהמשך למה שכתבנו בגליון הקודם (מס' 169) הקשר של
ספר הפלאה, שבפרשה זו התחילו הספר והלכות אלו, שכל
ההלכות בספר זה הם ענינים החלים ע"י דיבור (כמו שבועות,
נדרים, נזירות וערכין וחרמין). כי הרי זה פירוש המלה "הפלאה"
כמ"ש רש"י בפרשת ערכין⁶ "איש כי יפליא" "יפריש בפיו", וגם
כל עניני ההקדש הכתובים בהלכות ערכין וחרמין, נפעלים ע"י
הפרשת האדם ע"י דיבור.

ובפרשת כי תבוא מודגש גודל מעלת הדיבור ע"י הפרשת
הבינורים, כמ"ש רש"י בתחילת הפרשה עה"פ⁷ "ולקחת

והיה מחניך קדוש!

א. סיימו את ספר קדושה ביום ג' פרשת כי תבוא המתברך מש"פ כי
תצא, ויום ג' הוא היום האחרון מהימים הנקראים "בית שבתא"¹
בנוגע להלכה שעד יום זה בדיעבד יכולים לעשות הבדלה². ויש קשר
אמץ ובולט של פרשת כי תצא לספר קדושה;

בפרשת כי תצא נאמר הפסוק המדבר על קדושת עם ישראל וקדושת
המחנה "והיה מחניך קדוש"³; שבפסוק זה מדובר על שמירת קדושת
המחנה מכל עניני פריצות וערוה (שע"כ מדובר בתחלת ספר קדושה,
בהלכה הראשונה – הלכות איסורי ביאה שסיימו אותם ולמדו ההלכות
הקשורות בעניני צניעות ביום א' דפרשת כי תצא). וחשיבות הענין
מתבטא בהמשך וסיום הפסוק לאחר "והיה מחניך קדוש"; "ולא יראה
בך ערות דבר, ושב מאחרך" (ר"ל הלילית). ולפני זה נאמר⁴ "ונשמרת
מכל דבר רע, כי הוי' אלוךך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך
לפניך וגו'", שמורה על הנחיצות וחומרת ענין הקדושה והצניעות שנוגע
לבטחון והצלת המחנה ועם ישראל, מכל אויב ומזיק.

וזה מורה עד כמה כל אחד ואחת צריכים לעשות בכל הכוחות, לבטל
כל ענין של פריצות במחנה ובקהל ולהביא לקדושה וטהרה יתרה.

וביום ג' דפרשת תבוא, שמסיימים את ספר קדושה, בסיום החת"ת
דיום זה נאמר⁵: "ולהיותך עם קדוש לה' אלוךך כאשר דיברתי!"

* 170 - גימטריא - ניסן - מלי ניסים, וגם גימט' ניסים, והוא חודש הניסים
והנפלאות מתחיל מיציאת-מצרים; והרי בגליון זה מדובר הרבה על "הפלאה" -
שהוא גם מלי פלא!

¹ ראה פסחים קו סע"א.

² שו"ע אדה"ז או"ח סרצ"ט, ס"ח.

³ כג, טו.

⁴ בפסוק י.

⁵ כו, יט.

⁶ בחוקתי כז, ב.

⁷ כו, ב.

הקללות נהפכות לברכה!

ב. ובפרשה שאחרי זה¹⁷ נכתבו הברכות ואח"כ כל דברי התוכחה שע"כ אמר האדמו"ר האמצעי כשאבא קורא "הערט זיך ניט קיין קללות"¹⁸ (= לא נשמעות קללות), היינו שהדברים תלויים בדיבור, ובקריאת הדברים ובקורא הנכון שאז הם ברכות נעלות ביותר, ע"ד "ויהפוך ה' אלוקיך לך את הקללה לברכה"¹⁹ היינו שהדברים הם באופן של הפלאה ופלא. ואולי יש לקשר זאת עם מה שנאמר כאן והפלא ה' את מכותך²⁰ כפי שהם נהפכים לברכות.

הברית דאלה ושבועה

ג. הלכות שבועות קשורים לפרשת כי תבוא ולפרשה הראשונה של פרשת נצבים וילך שמתחילים בש"פ כי תבוא;
בקשר לברכות ולתוכחה כתוב בסיום²¹ "אלה דברי הברית אשר צוה ה' לכתוב את בני ישראל וגו'" ואומר ע"ז רש"י "שיקבלו עליהם את התורה באלה ובשבועה".
וכן בתחלת פרשת נצבים שקוראים במנחה דשבת שנאמר²² "לעברך בברית ה' אלוקיך ובאלתו, אשר ה' אלוקיך כורת עמך היום", שאלה הוא ענין השבועה. ואח"ז נאמר²³ "למען הקים אותך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלוקים כאשר דיבר לך וכאשר נשבע לאבותיך וגו'", ואומר ע"ז רש"י: "לפי שדיבר לך ונשבע לאבותיך שלא להחליף את זרעם באומה אחרת כל כך הוא אוסר אתכם בשבועות הללו שלא תקניטוהו, אחר שהוא אינו יכול להבדל מכם", היינו שיקבלו את הברית בשבועות.

י"ג מדות הרחמים מלמעלה מסדר ההשתלשלות

ד. כבר כתבנו בגליון הקודם שב"הפלאה" יש שני פירושים (והרי הלכות שבועות ונדריים הן ההלכות הראשונות של ספר הפלאה): א) לשון הפרשה, כנ"ל דברי רש"י על "איש כי יפליא", "יפריש בפניו". ב) לשון פלא. כביאור ה"אבן עזרא", שכרגיל האדם נמשך אחר תאוותיו ואם פורש מהם ה"ז פלא.
וכן עפ"י חסידות כפי שכותב הצ"צ²⁴ ששבועות ונדריים הם מדרגת פלא שזהו "איש כי יפליא"; שקאי על ספירת הכתר שלמעלה מהחכמה וסדר ההשתלשלות, שמדרגא זו באים השבועות והנדריים; שממשיכים מבחי פלא;
"שבועות" – שב-7 הספירות והמדות ממשיכים כח מספירת הכתר שלמעלה מ-7 המידות. ו"נדר" – כותב באוה"ת²⁵ שפירושו נ' – דר שדרגת הני ספירת הכתר נעשית לו דירה – נ' – דר.
ושני פירושים אלה: לשון הפרשה – הוא בסדר ההשתלשלות, ולשון פלא הוא למעלה מסדר ההשתלשלות, יש לקשר זאת עם שני העניינים שבחודש אלול כפי שמביא הרבי בלקו"ש²⁶ את ביאור

מראשית כל פרי האדמה": "אדם⁸ יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה כורך עליה גמי לסימן, ואומר, הרי זו בכורים".

וביכורים היא התרומה הראשונה והחשובה מכל התרומות וההפרשות מפירות הארץ, ומביאים אותם ב"תהלוכה" גדולה (פאראד שלם) בשמחה גדולה ועם דיבור וקריאת הרבה דברים ופסוקים של שבח והלל להקב"ה בדרך לבית המקדש, כפי שמבואר במשניות ובהלכות בכורים להרמב"ם.

ובזמן ההבאה בבית המקדש, יש מצות "מקרא ביכורים" – ריבוי פסוקים בפרשתנו המבטאים את השבח וההלל לה'.

וזה מתאים לשני הפירושים בהפלאה, כפי שכתבנו בגליון הקודם, א) לשון הפרשה. ב) לשון פלא. שהפרשת והבאת הביכורים היא באופן של פלא, שמחה והתלהבות והלל והודיה מיוחדים על הביכורים, שהם הפירות הראשונים והמובחרים. ביכורים גם מלשון בכורה, ביכור ושבח.

וגם הפרשה השניה בפרשה – וידוי מעשרות⁹ – הם דברים דיבורים הבאים עם סיום והשלמת הבאת המעשרות.

ונוסף להני"ל, שכתבנו ע"ז בגליון הקודם; גם הפרשיות והעניינים הבאים אח"כ בפרשתנו, הם עניינים שבדיבור ובמעלת הדבור;

בפרשה שאחרי וידוי מעשרות נאמר¹⁰: "את הו"י האמרת, והו"י האמירך", שלפי הפירוש השני ברש"י הוא לי דברי שבח, כמ"ש רש"י: "והוא לשון תפארת, כמו "יתאמרו כל פועלי און"¹¹, וכפי שמפרש רש"י בתהילים (וכן רש"י בגמרות דלקמן): "יתאמרו, ישתבחו, כמו 'האמרת והאמירך'", היינו שמשבחים את ה' בדיבור וכמו שהגמ' אומרת ע"ז¹²: "אמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר¹³: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד" [אף¹⁴ אני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם, שנאמר¹⁵: "ומי כעמדך ישראל גוי אחד בארץ" וע"ז אומרת הגמ': "תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו: 'ומי כעמדך ישראל גוי אחד בארץ" ומביאה הגמ' פסוק זה מפרשתנו: "ומי משבח קוב"ה בשבחייהו דישראל! אין, דכתיב: 'את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום"] והרי שמע ישראל אומרים בקריאת שמע – בדיבור.

וברש"י בגמ' אומר: "האמרת, לשון חשיבות ושבח, כמו "יתאמרו כל פועלי און". ואולי אפ"ל שאת השבח מבטאים באמירה בדיבור, וזה נכלל במשמעות המילה "האמרת". ובקשר לברכות והקללות על הר גריזים והר עיבל נאמר בהמשך פרשתנו¹⁶ "וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם" היינו שיש הדגשה שהברכות והפכך יהיו בדיבור ובקול רם!

¹⁷ פרק כח.

¹⁸ (רשימות חוברת קיב ע' 8 נעתק בהיום יום יז אלול.

¹⁹ תצא כג, ו.

²⁰ תצא כח, נט.

²¹ פסוק ס"ט. ולהעיר שנמצאים בסיום שנת ס"ט.

²² כט, יא.

²³ פסוק יב.

²⁴ אוה"ת בראשית ע' 1704.

²⁵ בראשית תיד 1704. 1706.

²⁶ חיי"ט ע' 162.

⁸ ספרי, משנה בבכורים פ"ג, מ"א, תנחומא א.

⁹ פסוק יב ואילך.

¹⁰ פסוקים יז – יח.

¹¹ תהילים צד, ד.

¹² ברכות ו, א. חגיגה ג, א.

¹³ ואתחנן ו, ד.

¹⁴ אף – כגירסת הילקוט שמעוני.

¹⁵ שמואל ב, ז כג.

¹⁶ כז, יד.

האמרת – תפארת

ו. ועוד דבר דומה אנו מוצאים בפרשתנו; עה"פ³⁶ "את ה' האמרת היום להיות לך לאלוקים וגו': והי' האמירך היום להיות לו לעם סגולה וגו'" וגם ע"ז מביא רש"י שני פסוקים: "האמרת והאמירך" (א) "לשון הפרשה והבדלה" (ב) "לשון תפארת". וי"ל שדומה לשתי הדרגות הנ"ל ב"הפלאה" וב"תרומה"; לשון הפרשה – בדרגה הנמוכה, ולשון תפארת בדרגה העליונה, וכהמשך בפסוק הבא³⁷ "ולתתך עליון... לשם ולתהלה ולתפארת".

תלמידי תומכי תמימים – ונפלינו!

ז. התחילו ספר הפלאה ב"יג אלול בסמיכות לט"ו אלול – יום התייסדות ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש. והרביים, הרש"ב, ואדמו"ר הקודם ואד"ש רוצים שתלמידי תומכי תמימים יהיו באופן של הפלאה! לגבי שאר הישיבות, ואמרו שרוצים שיהיה אצל התמימים "ונפלינו" לעומת תלמידי ישיבות אחרות בשני הפירושים לשון הפרשה והבדלה, ולשון הפלאה. ולהעיר שיסוד ישיבת תומכי תמימים היה ביום השלישי דה"שבע ברכות" של חתונת כ"ק הרבי הקודם, שאז מינה אביו אותו החתן להיות המנהל פועל של "תומכי תמימים", וגם אצלו ראו את ענין הפלאה והמסירות נפש ממש שלו, ושליחת שלוחים לקיום היהדות והחסידות במדינה ההיא, והצלתו מהיפך החיים והמאסר, והפצת מעיינות חב"ד בפולין וניסי הצלת חייו מידי הצוררים ימ"ש במלחמת העולם השנייה, והפצת היהדות והמעיינות ע"י השלוחים בארצות הברית דאמריקה, שכל חייו היו באופן של הפלאה ופלא, והרי נקרא ע"ש יוסף הצדיק. (וראה מה שנכתוב בעז"ה בגליון הבא (מס' 171) מ"ש הרלו"צ אבי אד"ש בענין שגם חיי יוסף הראשון היו באופן ובמספר של פלא!

האדמו"ר הרי"צ – הפלאה!

בגליון זה מדובר הרבה ע"ד ספר "ההפלאה" שמשמעותו גם מל' פלא וכן מצינו אצל הרבי הקודם ענין של "הפלאה" ו"נפלינו" שמתבטא בסיפור הבא³⁸;

באחד הפעמים שחזר כ"ק הרבי הרש"ב מנסיעה באירופה שם פגש כמה וכמה רבנים ואדמו"רי פולין, וכשחזר הביא לבנו יחידו – הרבי הקודם מתנה, מקל עם ידית מוכספת.

וכששאלה אותו הרבנית, אם כ"ק הרבי הקודם, הרי אצלנו יש מצב כספי וכלכלי דחוק, ואיך זה שקנה מתנה כזו יקרה?! ענה לה – עכשיו כשראיתי את הבנים של שאר הרבנים והרביים, ראיתי את ההבדל הגדול וההפלאה של בנו, והרגשתי צורך לבטא זאת במתנה חשובה ויקרה! (המשך יבוא בעז"ה בגליון הבא).

הצ"צ באוה"י²⁷ ש"אלול" מורכב משתי מילים: "לא" ו"לוי", ש"לא" (בא"ל"ף) מורה על כתר שלמעלה מהשתלשלות, ו"לוי" (בוא"ו) מורה על ז"א, השתלשלות.

כמבואר²⁸ בענין "בכל צרתם לא צר"י²⁹ שה"כתוב" הוא "לא (צר)" וה"קרי"י "לו (צר)" – ש"לא צר"י זה מצד כתר שלמעלה מהשתלשלות ששם לא תופס מקום ענין ומצב התחתונים, ולכן "בכל צרתם לא צר"י; ו"בכל צרתם לו צר"י – ב"וא"ו"י זה מצד ז"א, השתלשלות, שמצד ענין התחתונים יש לו תפיסת מקום].

והשייכות של שני העניינים – "לא" (בא"ל"ף) ו"לוי" (בוא"ו) לחודש אלול הוא; בחודש אלול מאירים הי"ג מדות הרחמים והם למעלה מהשתלשלות – "לא" (בא"ל"ף); אבל ההארה של הי"ג מדות הרחמים היא באופן שנמשכת בהשתלשלות (בבחי פנימיות) – "לוי" (בוא"ו).

וגם לפי ביאור הרלו"צ³⁰ אבי אד"ש שהשם אלול מורכב מהמלה "אוי" ושני ל'; "אוי" מורה על מלכות (כמ"ש בזהר³¹), ששתי האותיות של "אוי" מרמזים על שתי בחינות עיקריות של מלכות: הא"ל"ף – כתר דמלכות, והוא"ו דעת דמלכות; ושני ה"ל" מורים על "שלושים מעלות" שמהלכות נקנית בהם כי המלכות נקנית בשלושים מעלות³² וההמשכה העליונה שנמשכת במלכות צריכה לפעול בשתי הבחינות הנ"ל של מלכות, ולכן יש ל' גם אחרי ה-א'. וגם אחרי ה-ו'.

היינו ש"אלול" קשור גם בוא"ו – המשכה בהשתלשלות. וגם בא"ל"ף – כתר שלמעלה מסדר ההשתלשלות, וכן בענינו "הפלאה" – בדרגה הנמוכה למטה לשון הפרשה, ובדרגה הגבוהה מלשון פלא ספירת הכתר שלמעלה מסדר ההשתלשלות.

תרומה – רוממות

ה. ועד"ז אנו מוצאים בענין התרומה (שכל ההקדשות שכתוב עליהם בהלכות האחרונות של ספר הפלאה – הלכות ערכין וחרמין. הם ענין של תרומה לה'; והרי בערכים וההקדשות הם מכלל הנדרים, כמ"ש הרמב"ם בהלכה הראשונה בהלכות ערכין וחרמין: "הערכים הם נדר מכלל נדרי הקדש שנאמר³³: "איש כי יפליא נדר בערך נפשות לה".

עה"פ (בתחלת פרשת תרומה³⁴) "ויקחו לי תרומה" מביא הצ"צ באריכות בכמה מאמרים³⁵ שיש ב"תרומה" שני פירושים: (א) "תרומה" – לשון הפרשה. (ב) תרומה – לשון רוממות. שהוא ע"ד הנ"ל הפרשה, דרגה שלמטה בסדר ההשתלשלות. ורוממות דרגה שלמעלה מסדר ההשתלשלות, כמו בענינו בהפלאה יש שני פירושים הפרשה, ופלא.

²⁷ ראה ע' תשצ"ז.

²⁸ אוה"י לתהלים (יהל אור) ע' שסא. הובא בקיצור באוה"י ראה שם.

²⁹ לשון הכתוב – ישעיה סג, 6.

³⁰ לקוטי לוי יצחק אגרות ע' תו ואילך, סעי' ת' ואילך.

³¹ ח"ג כג, ב. וראה לקוטי לוי"צ שם ע' תז. ביאור השייכות של תיבת או לספירת המלכות. ש"אוי" – גימטריא – ז', והמלכות הספירה השביעית.

³² אבות פ"ה, מ"ה (לגרסת אדה"ז – מ"ו).

³³ בחוקותי כז, ב.

³⁴ כה, ב.

³⁵ ראה אוה"י במדבר ע' קלט. קנב. ועוד.

³⁶ כו י"ז – יח.

³⁷ יט.

³⁸ מרשימת סיפורים מימי השבעה דכ"ק אדמו"ר הרי"צ. נדפס גם בתו"מ

השי"ת ע' 7 וראה סה"ש תרפ"ד ע' 62. וראה גם לקו"ש ח"ד ע' 1326.

"תקנות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. "הפלאה" – דיבור והאמרת והאמירך – שבח בדיבור.
- ב. הברכות והקלות בהר גריזים והר עיבל באמירה ודיבור בקול רם.
- ג. בקריאת התוכחה ע"י האדמו"ר הקלות נהפכות לברכה.
- ד. הברכות והתוכחה באלה ושבועה.
- ה. בפרשת ניצבים הברית בשבועות.
- ו. הפלאה – הפרשה, ופלא, בסדר ההשתלשלות ולמעלה – וכן באלול – לא (באלף) כתר, ולו (בוא"ו) בהשתלשלות.
- ז. תרומה – הפרשה, ורוממות – בהשתלשלות ולמעלה.
- ח. האמרת – הבדלה, ותפארת.
- ט. ט"ו אלול – יום הולדת והתייסדות תומכי תמימים – "ונפלינו!"
- י. חתונת הרבי הקודם מנהל פועל דתו"ת – הנהגה של "הפלאה".

פלאי ה"אל"ף!

בגליון זה מדובר הרבה ע"ד ספר "הפלאה" שמשמעותו גם מל' פלא – אותיות "אל"ף" (שמורה על ספירת ה"כתר" שלמעלה מסדר ההשתלשלות), ע"כ כדאי לציין כאן נקודות ממאמרנו "פלאי האל"ף!" בספרנו "תקנות מנחם" – ח"א;

"פלא" – בגימטריא – 111 (קי"א - הי"א - שלמעלה מה-100; שלימות בסדר ההשתלשלות) ומהותו – 1 במאות, 1 – בעשרות, 1 – ביחידות; ואם נכתוב זאת באותיות: א א א, שכנ"ל משמעותו א' – במאות, א' – בעשרות, וא' – ביחידות.

וכל א' מהא' (אל"ף – אותיות פלא), גם גימטריא – 111; וממילא יש כאן פלאי פלאות, עד אין סוף וגבול!

לפאר את בית אלוקיני!

בקשר למה שנאמר בפרשתנו תבוא "לתהילה לשם ולתפארת!"³⁹, כדאי לציין שלשון זה כתב אד"ש בקשר לביהכנ"ס וביהמ"ד – 770, שרצה שביהכנ"ס וביהמ"ד יבנה ויראה "לתהילה לשם ולתפארת!". וזה ע"פ מ"ש בהלכה בשו"ע בקשר לביהכנ"ס, "לפאר את בית אלוקיני!". ולכן צריכים לעשות הכל, ש-770 יהיה מסודר ביותר נקי ומצוחצח! וזה גם נוגע לקידוש שם שמים, ולמשוך את המוני בית ישראל הבאים בשערי הקודש, שירגישו וירצו לבוא ולחזור עוד פעם ועוה"פ!

ובקשר לזה כדאי לספר דבר נפלא מאד"ש שראיתי בעיני באופן של הפתעה!;

בשנים הקודמות שאד"ש התפלל בימי החול ב-770 למלעלה, והיה יושב על ספסל פשוט (הרבי רצה לשבת על ספסל במקום שלומדים שם התמימים, ולקח הרבה שנים עד שהסכים לשבת על הכסא – הכורסא), והרבי ישב בקצה הספסל ופניו כלפי הקהל.

[הרה"ג הרה"ח אברהם צבי ז"ל כהן סיפר שכשבא פעם ראשונה לאד"ש חשב שיראה כאן מקום והנהגה מפוארים ולפועל נדהם לגמרי מהפשטות הנוראה!]

בחזרת הש"ץ במנחה הרבי הי' יושב ושם תמיד את ידו על מצחו, והי'

יושב כך עד שנעמד ל"מודים דרבנן", ואח"כ ישב שוב עד סיום חזרת הש"ץ.

פעם אחת באמצע חזרת הש"ץ, הבחין אד"ש בזוית עינו בבדל סיגריה שמונח זרוק על הרצפה על יד בימת הקריאה, ופתאום קם ממקומו, להפתעת כל העומדים סביב, כי אף פעם לא היה קם באמצע חזרת הש"ץ, ולא ידעו למה הולך לכיוון הבימה.

ע"י הבימה הוא התכופף, והרים מהרצפה את בדל הסיגריה שראה ממקומו, וחזר למקומו והניח את בדל הסיגריה על השולחן ע"י סידורו, והמשיך להקשיב כנ"ל לחזרת הש"ץ.

ובסיום התפילה והקדישים לקח איתו את בדל הסיגריה כדי לזרוק בחדר לאשפה...

ומכך רואים עד כמה צריכים להקפיד על הסדר והנקיון המוחלט בביהכנ"ס וביהמ"ד, עד כדי כך שלא סימן לאחרים והלך והרים זאת בעצמו.

ובפרט בחודש תשרי שיש הרבה אורחים וגם צריכים לחנך הצעירים ללמוד מהרבי כמה צריכים לשמור על הסדר והנקיון. ופעם בהושענא רבה צעק אד"ש כשהבחין בכללך מאחורי העמוד.

וכפי שבשנת תשכ"ח לפני תשרי דיבר אד"ש בכאב עצור על מצב הנקיון וסיפר שאבי רש"י, טאטא בזקנו את האבק שלפני ארון הקודש!... [הוא דיבר ע"כ בהתרגשות עצומה עד שנחנק ונעצר קולו...]

כבוד הספרים!

בי"ט תמוז ה'תשכ"ח, כשהיינו ב"קבוצה" אז למדנו (אלה שלא הי' להם מקום בזאל) ב"עזרת נשים" (זה הי' לפני שנוסד שם ביהמ"ד לנשים, ולא היו נשים באמצע השבוע ב"עזרת נשים").

וחמש דקות לפני השעה 1:00, בצהריים הרבי הודיע שיוצא להתוועדות פתאומית בעוד 5 דקות, ופתאום שמענו למטה בביהמ"ד קולות פארברענגען! פארברענגען!...

[בהתוועדות הסביר הרבי שזה בקשר ל-75 שנה מסיום שבעת ימי המשתנה מהבר מצוה של האדמו"ר הקודם, וגם היו כמה שלוחים חשובים שנסעו אח"כ למקום שליחותם].

כשנכנס אד"ש הבחין שבין הספסל והשולחן היו ספרים ו"שמות" שנפלו מהבהלה הפתאומית שהיתה. הרבי חזר לקצה הספסל והזיז אותו וצעד בין הספסל לשולחן [כך שלא היה מקום למישהו אחר להכנס שם ולעזור להרים] והתכופף כמה פעמים והרים בעצמו הספרים וה"שמות"....

לזכות

הת' ישראל שיחי

ליום ה"בר מצווה" ביום כ"ג סיון

היה תהא שנת סגולות טובה

שיגדל לחי"ל בצבא הרבי מלך המשיח שיל"ו,

ויהיה חסיד ירא-שמים ולמדן וילך מחי"ל אל חי"ל בתורה ומצוות והחסידות וירו הוריו ממנו ומשאר יו"ח נחת יהודי חסידותי מתוך אושר ושמחה ובריאות והרחבה בגשמיות ורוחניות תמיד כל הימים, ויזכו לקבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממש"ש נאו!

נתרם ע"י הוריו הרה"ת רונן וזוגתו דורית שיחי ג'ירו

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכנ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!